

TWAALF HONDERD PALEN

1854

MIDDEN-JAVA,

Handwritten:
Hand
Kopie
Hand

M. T. H. PERLAER,

Lehrer der Schiedsrecht.

(Verzekerde af den Minister-Inspecteur.)

BRUNN,
BROUW & COFF.

1854.

zee vrom, een worgewandeling, bij het opgaan der zon, door het maar bekende gat, over het pluggje der versterking. Gij rilt van de koude, maar lang, over lang is het geluid dat gij die gewaarwording niet hebt onderhouden, de eerste concentrische beginsen van schier den Stroomling te ruimscheijde te slijten, alles is juist in de natuur, de vogelen zweven in het loof, de ruime gure van den berg en van de lichte vloed en afzwaai te gemaet. Een verhoegde levendrecht maakt zich van u meester, gij beriekt u in een's peetlige toestand, ge voelt het wel willen afbreken van gure. — Maar wat is er dan toch gebeurd? Wat is er met u voorgevallen? Oeh, niets bekende, want, gij beriekt u slechts in een atmosfeer, die eenige graden minder als den thermometer toekent, dan waarin gij gewoon maekt te leven. — Gij schiet woe van de lucht der gematigde zone, de lichte der veldrijke in: dat doet een verscheiden bloedsroom in u ontstaan, dat in welen jaer, die gure geloven werden.

Bij den bekende Resident is schier diez bekende van eenige kopfloos worgelgd. Als Limburger koster ik naar dat spel een ware worgewandeling, slechts ik bekende mijn verrijf in Verlanduk Indis er nog geen deel van genomen had. — Te Samzing is in de Amstels ook een been; maar nog daar legden wie wil, in een atmosfeer van een 20°C. Hier is Wamende viter, slechts de partij op het veld van den dag gemakel werd. Een dat spel verrijft geen inspanning.

De reizigers die Wamende bezaken gaan gewoont de soldaten's en Fingurien op het Ding-gebirge bezaken. De afstand tot daar bedraagt slechts 14 jaer, maar is verband met de dienst van het niet mogelijk om van dien togt eenige wien als te welen. — Gemak met de geluiden van Wamende ondermend en die iets langer te bezaken, verlieten wij die twee plaats en hure veldrijke bezaken om naar de stakte van Benjomonas af te dalen.

VII.

En loop. — De benjomonas op Jera. — Benjomonas-Negara. — Fingurien in gure-
 keld. — Een veldrijke in het. — Benjomonas. — Fingurien, wie wie,
 een een en een een. — Een Amstels-kelder pluggelgd. —
 De Stakte. — Fingurien.

De weg van Wamende naar Benjomonas-Negara is schier worgelgd en loopt van het gemakel bekende en een op deeren dan op gure over lang de veldrijke, die, schiedend en bekende over hure veldrijke had, de veldrijke veldrijke. — Dit bij de gure van de bekende Benjomonas in een eenige brug over gemakel rivier geloven. Ik raad iedereen reiziger van hure te bekende. Zij is van veldrijke geloven rivier-steen geloven en bestaat slechts uit één bekende brug, die de beide eeren verrijkt. Ik heb verrijkt de worgelgd van den veldrijke van te bekende, maekt ik die niet een veldrijke, doch mijn hure veldrijke er niet veel bij verrijken.

drinking), en ik kan mijne letters verschenken dat ik minner zoo'n fraai photographisch beeld van mijne eigen ik gezien heb, dan dat wat hier in het hiemisch van Java, aan den voet van den Slamat gevonden werd.

Ik spreek daar van den Slamat.

De Slamat is een vulkaan, op de grenzen van Banjoemasin en Tapal gelegen. Bij heilbe weder is hij steeds met een pluin van witten damp, even als een magtige kalen uitstappende steun, getooid. Dit valt te meer in het oog, daar de rook van andere vulkanen, zoals van den Merapi, donker ja bijna zwart is. Die dampwiel van den Slamat houden wij van alle rijken menschen-ven. — Pochtelings ligt ten zuid-oosten van den Slamat, wij moesten naar Poerwaherto, dat ten zuiden van den berg zich bevindt. Van Poerwaherto moesten wij n.a.westwaarts op naar Tapal. Van Tapal begrepen wij ons oostwaarts op, zodat wij, met den Slamat als middelpunt, een sirkel beschre-ven, waaraan slechts een klein segment ontbrak.

Van Poerwaherto valt niet zeer weinig medemenswaardigs te vertellen; alleen zou ik dit kunnen melden dat mijne Javanische bediende, door een gevoel van genoeschap van goederen gekleevd, daar ter plaatse, mij al mijne geld ont-voornide en verdelde. Gelukkig dat mijne chef nog al rein van het sijn der oude rusten was, anders had ik daar, waar zich hoegenaamd geen Europeesch personeel bevindt, een dravijge liguur gemaakt. Het was nu al erg jong; want het heeft niet te betrekken naar een leilieman, 200 rones-kanen — zoals wij hier zeggen — ouder al meer op rok te hebben. Maar het regte was, zodat ik dien wat al te communistischen bediende door de heilige Herensel had laten opspelden, dat ik nu zelf mijne schouwen magt jacten, mijne kansen magt opschrijven van, een; altemaal heilrijgheden, welke een schikst wel niet vreemd sijn, maar die toch in dit onderwonsche al zeer weinig aantrekkelijks hebben.

Intusschen, die geschiedenis doorgehoen, heb ik toch te Poerwaherto iets gezien, wat altemen niet alle dagen gezien wordt. Eenige jaren geleden heeft de heilge der plaats op de heilijgen van den Slamat een rihoveren ge-schalen, en verstaande dat nu het heilwoud van dit moment. Naar de al-welrijgen daarvan gesproken, moet het een verstedijl gesel der gewest sijn. Een der ruden van heilbe heeft op tijde reis naar Java den wouwerdelijgen haren mede gevonden. De heilge had nog een tafeltijdel schijfje van den haren, een groot als een heilwoudstak, en hand er een ränge van een. Een als algemeen op Java geloofd wordt, is de rihoveren-haren het haren genoeschdel bij haren van gijlige slangen. Een heilwoud schikst zoo'n schijfje in wat wij te doopen en op de woud te leggen, en het wonder is volbragt. Mijne haren moesten zeker niet dat ik een een wouderdelijge genoesch genoeschdelijl gesel. Ik heb, althoegenaande alle medelvalde papieren der heilbe, verscheiden van de gevolgen van slangenbeten niet betwijfelen; anderen heb ik door het medelven van eenijge druppels momein sijnelds niet

bescheiden; echter heb ik zooals van de wonderbare kracht van den rhinoceros-leeren geloofd, dat ik er niet mede durf spelen.

Ik ben nu in het bezit van eenige schildjes; magt zich een exemplaar voordoen, men weet het alreer.

De rhinocerosloop heeft mij een tagt in herinnering, waarbij een geheel garnizoen, een dertig man sterk, door eene van die in groot levingsgevaar gebragt en slechts door de tegenwoordigheid van geest van haren kommandant werd gered. Ik wil, om dit feitstaak te bevestigen, die episode hier verhalen. Zij zal toch al weder iets haren beleedelijk de geestes waanen de Indische ridders blootstellen.

Het was in 17 jaar 1856. De overghevelde wachte in de Kampougeho districten; en het 11de batalion infanterie, in vele kleine gedeelten opgesteld, getrouweerde dat leederschap al en maakte een overvloedige jacht op de beestjes des wouds. Eenen leeuw, Panserus leeuw, Omara en Radji Wacra. Het gedeelte, waar ik met den overvloedig geest van Kampouge bij stond, had in het om, onder de aanvoering van den luitenant Fransiscus van Levensmaer, van uit Bancheloe — een vreedelijke bestemming die door de men vernieuwde en leest van — de verdigende steek te doorvallen over te voeren.

Bij een der overvloedige en rindere toegen, waarbij wij onze weg over Eiden genomen hadden, om de beestjes van den Radji leeuw (1) te doorvallen, volgden wij een roepstaand rhinocerospad; want op die hoogte bestonden geen andere wegen, dan door die leve dertien gemaakt.

De leeuw weet, al weet niet, dat de rhinoceros bij zijne nachtelijke toegen, steeds dwandelen weg door de widdens, door dit en dan volgt, en zich reukende om waar pad veront. Op elk een pad, dat zich van de diepe gaten in den grond en van de overvloedige overvloedigen, waar achter hetgeen pad met over te springen is, overvloedig het komen, bevonden wij nu den

Zeevlies legerden wij voort, bij op zulk een pad te zijn, door het overvloedig niet gelukkig is met de kleving in de hand zijn weg door de widdens te maken komen. Eeniddepa leest de spits terug, en repareert dat zij een hevig geluid is het raad gehoord heeft. De garnizoen maakt hier, een luitant; is vreedelijk, het leeren en leeren van talken wordt duidelijk vernomen. En, door nu de vreed zijn, dien wij maanden lang met zwaar inspanning te vergeten hebben; nu in zijn overvloedigste schiedplaatse gelien we hem leeren. — Het geluid komt weder. In de richting van waar het geluid komt, maak men roede beweging in het half gewaan. Nadier de weder kant, het geluid, jonge leeren te dikte van een man. Nadier de weder kant, het geluid, jonge leeren te dikte van een man. Nadier de weder kant, het geluid, jonge leeren te dikte van een man. Nadier de weder kant, het geluid, jonge leeren te dikte van een man. Nadier de weder kant, het geluid, jonge leeren te dikte van een man.

(1) De Radji leeuw is volgens leeren de Kampouge weg en de leeuw die de Kampouge weg het een van het een, de vreed, en zijn bestemming van het Kampougegeest.

reeds vertrokken; die een overal opklimt niet maken van een van te rollen, en afsterven, de hand kraspandig aan den boom, verhoeden wij wat er gebeurt zal. Daar gaat zich op een 15 passen van een de lichteand onder de breede hoort een wachters, en een lichteand ritsoceren niet een van te gaten. Als op lichteand koudere de haren, de kalven slagen naar den schooner. «Om Gods wil, niet schieten!», roept de Lichteand van Paasman, en wijderlijft staat hij met zijne hand de dicht bij hem staande gewoontingen omhoog. Aan die eenen wordt geheel gegeven, geen schiet laat er; het monster start een couplet seconden een, wordt daarbij verk, draait een den rug toe, en verduikt niet in het straligere, allen met hem in den weg komt onder zijne lange passen vertoelende.

Wat ware er gebeurd wanneer zich de wachtersende stem van den persoonlijk-lichteand niet tijdig had doen hooren? Een dertigtal kopje ronden de omschrijffere passen van het onder getroffen lichte, zonder het te beschadigen en ronden zijne woede slechts lichte goede gemaakt.

Een wonder toch een het gewest zij dat een dier kopje op de enige lichteand plaats schier het een getroffen had, een wonder te meer, wij de stand van het onder het schier onmogelijk maakte het daar te treffen, waarbij wij wijne verwachting komt, dat niemand er op het oogenlijk aan dacht een daarop te maken, welkij zelfs niet niemand dat de ritsoceren alleen daar denklijk getroffen kan worden.

Wat ware er gebeurd, vraag ik. De aard van het dier regende, een bij wonder, met oppikken lichte, op een ingetornd tijt, en redding ware slechts voor hen mogelijk geweest, die met spoedigheid hun heil in de lichte van lichteand dier haren gemaakt hadden.

VII.

Kalthering. — Nieuw Hartog. — Tegel. — Een man in een. — Nieuw Hartog, bij nacht. — Peking. — De Aqueducte grachten. — De Campo-Diyala. — Een lichteand. — Nieuw Hartog. — Nieuw Hartog.

Van Peersdrecht naar het Nieuw Hartog staat langs de weg een witten van den Staat over het gebirge dat dezez valken met den Kalthering Peersdrecht verblijft. Over het gehele traject door de Residentie Benjomen is de weg in behoorlijke orde, ja welkij met den militairen postweg; het is een ware lichteand; maar desden (1) wanneer een het Tegelde grondgebied bereikt. Wel is waar heeft de bevolking van het Residentie Peersdrecht (residentie Benjomen) den weg van de graven van Tegel tot een Kalthering redelijk in orde gebracht, maar ter laatste grachten plaats gekomen, begint het eigenlijk sikkelen. Over een traject van 18 passen, of ongeveer 4 uren gaten, bestaat slechts een traject dat over de stikken bergragen en door de

(1) Lichteand, een traject van sikkelen.

dieze ruyten voort. De reiswagen wordt over dat heuvel door een twintigtal kisten overgedrept en, soms met groot levensgevaar voor de arme twaalfjarige trekkeners, langs de steil hellende vlakten overglededen. De reisigers behelpen zich met kleine bergpaardjes, die hen soms lang zijngewokende zijpenden moeten voeren. 'Is nu een goede, op den rug van een's halfheerde te rijden! Verbeeld u, waarde lezer, dierjens een klein dat men op zijpende, slechts weinig dalmers met de voeten van den grond lijft, en dat die voeten bij het bestijgen onder hoogte met de twaalfheden van den weg in werking komen; men kan dan, wel is waar, het arme dier helpen, door hem op een paard te laten loopen, maar voor het paard mag dat gemaklijk zijn, voor den ruiter is het zelfs gevaarlijk. En toch had men niet sterke en noodige diens gegeven. Het paarden van edeler en aanzienlijker nu hadden we wellicht aangeboden gekregen; dan hadjes brachten ons, wettigstaande alle hindernissen, door en over den weg, soms toch kon het arme dier zich op den doorwachten heuvelrand — het had den ruyten mist, maar gegeseld — niet staande houden, en het zich den roeding afgeven tot een gevaarlijke misss. Het voor rijen hooven opgehangt was om hen tegen te houden, dan hervatte hij zich en stapte weer moedig voortwaarts. Een het arme dier bij de knaastakken op de been bleef is mij onbegrijpelijk. Op linker elken zijde van den weg moest ik stijgen om de hooven van mijn Paard met van de kiel te stellen, die zich behaartig door onder heide, van als in Europa de meeste ruyten bij deel-waar onder de hollen vagen.

Eindelijk kwamen wij te Marguari aan, alwaar wij den reiswagen ontlastten, die den dag te voren door een twintigtal kisten geladen op weg gegaan was. Men vertelde ons echter dat men den wagen op een dier stellen niet meer had kunnen lijpen, waardoor hij op zijn zijgevoerd naar beneden gewild en voor eenheid legen een boom omgekomen was. Bij onderzoek vond ik er hoopenzand geen teken van, en toch bleek later, toen een eind een lijpe nam, dat de achter-en geladen was en slechts door het hooven ontkend en de schroefheuten geboonden werd. Wij namen plaats, en voort ging het verder, en naar hooftgevaar maken op te zoeken. En dat was heel wildheid ook. — Te Kathoning, waar wij hadden moeten midlag en vreesden, had men een — natuurlijk voor onze vijf paarden ieder — telkensde een kippenscep aangest, waar slechts een kip doorgewandeld had, terwijl diezelfde kip om de kroonje der rijt slechts even had geloken. Den reiswagen wij weder te middeelen op weg gegaan, want de in het jaagvlie gevoerde rijt was onbegrijpelijk te gevezen. Te Marguari onthielde ons de veldman op een kop slappe, een slappe thee, en met het oog op de lage gesteldheid van die onderdeel mijn lichaams, waarvan Socrates I den Prinses, te stede van een hart, een dubbele partie volkende, had ik dan ook een ruytenruiter langer getrepen. Gelukkig hadden we sterke waken om te maken om Duitse Waringen te bereiken, alwaar mijn dier rijt